

Lucrurile de pe pământ

Mulți dintre noi am dori să ajungem acolo, să avem parte de Împărăția lui Dumnezeu, însă valorile spirituale din această Împărăție nu prezintă interes pentru cei mai mulți, fiind incompatibile cu modul nostru de viață. Aceste valori ale lui Dumnezeu ne cer să renunțăm la multe lucruri care ne-au fost până acum foarte utile în viață.

Încă de când suntem copii mici, pentru a ne atinge scopul pe care ni-l propunem, ne folosim într-o măsură mai mare sau mai mică de regula: „scopul scuză mijloacele”. Fiind copii la școală, ne folosim de copiat, de plagiat, de minciună... Apoi la maturitate ne folosim de multe altele: de vicleșug, mită, certuri, mânie...

Putem afirma fără să greșim că, nu este om care să nu fi folosit minciuna niciodată. Ea este întrebuintată când se întârzie la muncă, când se ajunge acasă mai târziu, când vrem să ne angajăm, în comerț... Se poate observa ușor că cei ce vor renunța la minciună, vor trebui să plătească prețul pierderii avantajelor pe care le aduce ea.

Încă un lucru de mare valoare pentru fiecare dintre noi toți, este egoismul/iubirea de sine. De când ne naștem vrem cât se poate de mult doar pentru noi, apoi tot episodul vieții este concentrat numai pe acest lucru.

Însă trebuie să remarcăm că iubirea de sine nu se regăsește printre valorile Împărăției lui Dumnezeu, fiind opusul altruismului/dragostei care guvernează în această Împărăție. (Dragostea este îndelung răbdătoare, este plină de bunătate, nu caută folosul său. 1 Corinteni 13:4,5)

În lume lucrurile sunt în așa fel aranjate de către „cineva”, încât pentru a ne putea descurca în această viață suntem ispitiți să ne folosim de lucruri care nu se află în Împărăția lui Dumnezeu. Satan vine la noi așa cum a venit și la Domnul Isus și ne ispitește cu diverse „avantaje” pentru ne prinde în plasa lui. (Toate aceste lucruri Ți le voi da Ție, dacă Te vei arunca cu fața la pământ și Te vei închina mie. Matei 4:9)

El face în așa fel, încât, atunci când auzim Cuvântul Împărăției și am vrea să schimbăm lucrurile vechi cu cele noi din Împărăție, să fim prinși/înfășurați în cele vechi atât de tare încât să nu le putem schimba. (... păcatul care ne înfășoară așa

de lesne. Evrei 12:1)

Pentru a putea răzbi în această viață și pentru a avea un nivel de trai acceptabil, mulți dintre noi cedează ofertelor lui Satan.

El ne oferă lucrurile la care nu avem acces și pe care ni le dorim, însă cu condiția să ne folosim de neadevăr, de hoție, de daruri/mită, de viclenie. Vom lua câteva exemple care ne vor arăta cum suntem prinși în plasa lui Satan prin avantajele oferite de hoție însoțită de minciună. Aceste avantaje pot fi de la mici, neînsemnate, până la foarte mari.

Un exemplu este munca la negru/la întuneric, care presupune să lucrăm fără contract de muncă înregistrat la ITM, sau cu un salariu mai mic pe contract și o diferență netaxată în mână. Avantajul obținut prin accesarea acestei „oferte negre” este câștigul unei sume care se dublează. Pentru cei ce sunt în această situație, renunțarea la acest lucru „vechi” ar fi extrem de dificilă, pentru că venitul li s-ar înjumătăți și viața ar deveni mult mai grea.

Pentru a ne asigura un nivel de trai mai bun, aproape toți facem o școală care se va finaliza cu o diplomă/calificare care să ne folosească apoi în viață. Putem observa că la examinările din timpul școlii, aferente obținerii diplomei, Satan va veni cu o ofertă la care mulți cedează.

El ne va ajuta să obținem diploma dacă ne vom folosi de copiat/furt, renunțând astfel la adevăr. Apoi ne ajută să găsim un post bun cu condiția să prezentăm la angajare ce am obținut prin furt. Însă prin prezentarea diplomei/atestatului care certifică faptul că avem cunoștințele necesare ocupării postului

respectiv, vom trăi în minciună. (Nimic întinat nu va intra în ea, nimeni care trăiește în spurcăciune și în minciună. Apocalipsa 21:27)

Prin faptul că ne vom folosi și ne vom bucura apoi de ceea ce am furat și mințit ne vom prinde singuri într-un lanț al nelegiurii din care mulți nu vor mai putea ieși. (Orice hoț, și oricine jură strâmb va fi nimicuit cu desăvârșire. Zaharia 5:3)

Încă un exemplu în care suntem prinși în cursa lui Satan este oferta ieșirii la pensie (de boală), mai repede, prin folosirea darurilor și a minciunii. Însă minciuna însoțită de înșelarea statului, apoi de încasarea de venituri necuvenite are consecințe spirituale dezastruoase.

Dacă cel care se află în această situație dorește la un moment dat să se pocăiască va fi într-un mare impas, pentru că nu poate intra în Împărăția lui Dumnezeu fără să înapoieze banii pe care i-a obținut prin înșelăciune și minciună. De fapt Domnul cere tuturor celor care doresc să trăiască în Împărăția neprihănirii să înapoieze lucrurile pe care în trecutul lor întunecat le-au obținut prin mijloace necinstite. (Să dea înapoi în întregime prețul lucrului câștigat prin mijloace necinstite, adăugând a cincea parte; să-l dea aceluia față de care s-a făcut vinovat. Dacă nu este nimeni care să aibă drept să ia înapoi lucrul câștigat prin mijloace necinstite, lucrul acela să se întoarcă la Domnul. Numeri 5:7)

Să nu ne înșelăm că trăim în neprihănire dacă ne bucurăm de lucruri obținute necinstit prin care am păgubit statul sau pe alții. (Vai de cel ce strânge câștiguri nelegiuite pentru casa lui... Rușinea casei tale ți-ai croit... și împotriva ta însuși ai păcătuit. Căci piatra din mijlocul zidului strigă, și lemnul care leagă grinda îi răspunde. Habacuc 2:9-11)

Un alt beneficiu financiar însemnat pe care ni-l oferă Satan sunt costurile mici pentru multele servicii care ni se fac. Condiția pusă de el este să acceptăm să lucrăm cu cei ce fură taxele/care nu eliberează documente fiscale pentru serviciul pe care ni-l prestează. Dacă aceste servicii ar fi taxate legal, ar duce la creșterea cheltuielilor casei cu 20-30%, acestea fiind pentru mulți dintre noi greu de suportat. Amintim câteva dintre ele: construcția casei, zugrăvitul casei, reparațiile instalațiilor termice/electrice/sanitare, chiria la apartament, reparația mașinii, activitățile care țin de agricultură: arat, semănat, secerat... cumpăratul și tăiatul lemnelor, foratul unui puț...

Cuvântul Scripturii ne spune unde suntem când facem astfel de lucruri. (Dumnezeu zice însă celui rău: „Ce tot înșiri tu legile Mele, și ai în gură legământul Meu, când tu urăști mustrările, și arunci cuvintele Mele înapoia ta? Dacă vezi un hoț, te unești cu el, și te însoțești cu preacurvarii. Psalmi 50:16; Cine împarte cu un hoț își urăște viața. Proverbe 29:24)

Neplata taxelor atrage avantaje materiale pentru fiecare, atât pentru cel ce plătește cât și pentru cel ce vinde. Dacă cumperi lemne de foc în valoare de o mie de lei, dar fără factură, atunci impozitul de TVA de 19% adică 190 lei îți vor rămâne în buzunar; o sumă însemnată pentru cel cu venituri mici.

Trebuie să remarcăm cu tristețe că mulți dintre cei ce se declară „născuți din

nou” sunt prinși în acest lanț al nelegiurii.

Neplătirea taxelor arată că nu iubim și nu umblăm după lucrurile de sus/ după neprihănirea Împărăției lui Dumnezeu. (Tot pentru aceasta să plătiți și taxele. Căci dregătorii sunt niște slujitori ai lui Dumnezeu. Dați tuturor ce sunteți datori să dați. Romani 13:6,7)

Dacă facem astfel de lucruri și zicem că suntem fiii Luminii, mințim și nu trăim adevărul. (Prin aceasta se cunosc copiii lui Dumnezeu și copiii diavolului. Oricine nu trăiește în neprihănire, nu este de la Dumnezeu. 1 Ioan 3:10; Așa că, dacă lumina care este în tine este întuneric, cât de mare trebuie să fie întunericul acesta! Matei 6:23)

Darurile/mita sunt un alt lucru vechi, care este practicat azi în multe locuri, chiar și cu gunoierii. Dacă vom renunța la daruri, aceasta ne va aduce greutate de tot felul, cel mai greu fiindu-ne la spital unde va veni neglijarea și suferința. Însă, dacă vom accepta suferința pe patul de spital pentru că nu dăm daruri, aceasta va fi încununată cu roada pe care o produce ea, respectiv îndelunga răbdare. (Încercarea credinței voastre lucrează răbdare. Dar răbdarea trebuie să-și facă desăvârșit lucrarea, ca să fiți desăvârșiți. Iacov 1:3)

Pentru a trăi în Împărăția neprihănirii, Dumnezeu ne cere să renunțăm la lucrurile vechi, care sunt specifice mersului lumii, chiar dacă vom suferi pierderi și să le înlocuim cu lucrurile noi din Împărăția Lui.

Pentru a fi motivați să renunțăm la lucrurile vechi, avem promisiunea vieții veșnice și valorile Împărăției neprihănirii, valori care vor aduce odihnă și pace sufletului. (Împărăția lui Dumnezeu nu este mâncare și băutură, ci neprihănire, pace și bucurie în Duhul. Romani 14:17)

Dacă vrem să fim în Împărăția lui Dumnezeu, va trebui să renunțăm la furtul taxelor, să înlocuim lucrurile vechi cu lucrurile noi din Împărăție și să nu poftim ce nu este al nostru. (Cine fură, să nu mai fure. Efeseni 4:28; Dați, deci Cezarului ce este al Cezarului. Matei 22:21; Să nu poftești nici un lucru care este al aproapelui tău. Deuteronom. 5:21)

Atunci când suntem hotărâți să nu ne mai folosim de aceste lucruri vechi/să le răstignim, vom pierde avantajele materiale pe care le aveam. Se vor ivi greutate în viața noastră, vor apărea situații în care ne va fi greu, dar merită să încercăm; (În

lume veți avea necazuri; dar îndrăzniți, Eu am biruit lumea. Ioan 16:33)

Atunci când vor veni necazurile, Domnul Isus ne spune că ne va da un lucru de mare preț, acesta fiind pacea și odihna Lui. (Lucrarea neprihănirii va fi pacea, roada neprihănirii: odihna și liniștea pe vecie. Isaia 32:17)

Pentru toți cei ce înțeleg valorile Împărăției de sus și sunt hotărâți să renunțe la lucrurile vechi, trebuie să se încreadă că Dumnezeu nu-i va lăsa și le va da lucrurile de zi cu zi de care au nevoie. (Căutați mai întâi Împărăția lui Dumnezeu și neprihănirea Lui, și toate aceste lucruri vi se vor da pe deasupra. Matei 6:33; Mulțumiți-vă cu ce aveți, căci El însuși a zis: „Nicidecum n-am să te las, cu nici un chip nu te voi părăsi.” Evrei 13:5)

Cei mai mulți dintre cei chemați să beneficieze de Împărăția lui Dumnezeu nu sunt dispuși să plătească acest preț, care de multe ori li se pare că este prea mare. Însă trebuie să spunem că aceste lucruri îi vor ține departe de Împărăție. Dumnezeu ne avertizează că cel ce păcătuiește nu-l cunoaște pe Dumnezeu. (Oricine păcătuiește, nu L-a văzut, nici nu L-a cunoscut. 1 Ioan 3:6)

Este o distanță ca de la cer la pământ între cel care se complăce în păcat și cel care este flămând și însetat după neprihănire.

Dacă până acum nu suntem supuși stăpânirii rânduite de Dumnezeu, dacă muncim la negru sau conducem mașina fără să ne pese de legea circulației, dacă televizorul/internetul lumii este hrana noastră, dacă vorbim de rău... înseamnă că suntem încă în starea veche, în care păcatul este un mod de viață, nefiind încă născuți din Dumnezeu. (Oricine să fie supus stăpânirilor; căci nu este stăpânire care să nu vină de la Dumnezeu. De aceea, cine se împotrivește stăpânirii, se împotrivește rânduielii puse de El. Romani 13:1; Căci tot ce este în lume: pofta firii pământești, pofta ochilor și lăudăroșia vieții, nu este de la Tatăl, ci din lume. 1 Ioan 2:16) Va trebui să înțelegem că, chiar dacă vom face multe lucruri religioase: dacă mergem la adunare, ne rugăm, vorbim în limbi, prorocim, însă fără să umblăm după neprihănire, Dumnezeu ne spune că nu ne cunoaște! (Nu orișicine-Mi zice:

„Doamne, Doamne!” va intra în Împărăția cerurilor, ci cel ce face voia Tatălui Meu care este în ceruri. Mulți Îmi vor zice în ziua aceea: „Doamne, Doamne! N-am prorocit noi în Numele Tău? N-am scos noi draci în Numele Tău? Atunci le voi spune curat: „Niciodată nu v-am cunoscut; depărtați-vă de la Mine, voi toți care

lucrați fărădelege.” Matei 7:21-23)

Dacă Duhul Sfânt nu ne-a încredințat de starea de păcat înseamnă că nu s-a produs nașterea din nou. Primul lucru pe care-l face Duhul Sfânt la cel care primește cu bucurie Cuvântul lui Dumnezeu, este să-l încredințeze de starea lui de păcat. Acesta este începutul. Duhul nu poate să locuiască în om și să nu-l încredințeze de această stare. (Și când va veni El (Duhul Sfânt), va dovedi lumea vinovată în ce privește păcatul, neprihănirea... Ioan 16:8)

Scriptura face o distincție clară între întuneric și lumină. La cel ce umblă în lumină păcatul nu mai este un mod de viață. El este caracterizat prin faptul că renunță la lucrurile vechi și este flămând și însetat după neprihănire/curăție. (Oricine este născut din Dumnezeu, nu trăiește în păcat, pentru că sămânța Lui rămâne în el; și nu poate păcătui, fiindcă este născut din Dumnezeu. 1 Ioan 3:8)

Să fim atenți să nu confundăm pe cel neprihănit/născut de sus care are o cădere, cu cel care încă nu a renunțat la lucrurile din Împărăția Întunericului. Să nu ne înșelăm spunând că nu este om fără păcat și prin aceasta să ne complăcem în lucrurile întunericului. (Cine trăiește în păcat, este de la diavolul. 1 Ioan 3:8)

Este o diferență de la cer la pământ între cel care trăiește în întuneric nefiind supus autorităților rânduite de Dumnezeu și cel care este supus, dar din neveghere cade în greșală/păcat.

În primul caz, se poate vorbi de păcătuire permanentă și de umblare în întuneric în lucrurile vechi, fără Dumnezeu, chiar dacă suntem printre cei ce spunem că ne-am întors la Dumnezeu. (Dacă zicem că avem părtășie cu El, și umblăm în întuneric, mințim... 1 Ioan 1:6; Cine păcătuiește, este de la diavolul. 1 Ioan 3:8)

În al doilea caz, se poate vorbi de păcătuire accidentală nedorită. În acest caz, prin mărturisirea păcatului există posibilitatea curățirii prin sângele Domnului. (Dar dacă umblăm în lumină, după cum El însuși este în lumină, avem părtășie unii cu alții; și sângele lui Isus Hristos, Fiul Lui, ne curăță de orice păcat. 1 Ioan 1:7)

Scriptura ne spune foarte clar cum ne putem verifica. Dacă suntem o făptură nouă, cele vechi s-au dus. (Căci, dacă este cineva în Hristos, este o făptură nouă. Cele vechi s-au dus: iată că toate lucrurile s-au făcut noi. 2 Corinteni 5:17, 18)

Atitudinea de împotrivire Încă unul din lucrurile vechi la care ne este greu să renunțăm și care ne asigură un mod de viață fără prea multe necazuri este atitudinea de împotrivire față de cel ce vrea să ne facă rău. Dacă cineva caută să ne ia ce este al nostru, să ne înjosească, omul are la îndemână diverse soluții pentru ca acest lucru să nu se întâmple. Aceste soluții pot fi gesturi simple de împotrivire, poate fi un răspuns mai dur, poate fi un acces de mânie, sau apelul la poliție, sau la instanțele judecătorești.

Să luăm un exemplu: Dacă venim seara de la muncă și cineva ne-a ocupat locul de parcare, ca reacție a nemulțumirii, îi vom putea ridica ștergătorul de parbriz. Poate nu-i va păsa și o va pune din nou. Atunci noi îi vom lăsa un bilet amenințător... sau vom apela la 112.

Pentru a rezolva această problemă, dacă apelăm la lucrurile lumii/la împotrivire, vom găsi soluția, însă dacă vrem să renunțăm la împotrivire și vom apela la lucrurile de sus/neîmpotrivire, atunci nu ne va rămâne decât să fim umiliți.

Poate că la unele lucruri de mică importanță (să între cineva înaintea noastră la doctor) suntem de acord ca să nu ne împotrivim, dar dacă ni se pune în pericol stabilitatea financiară, sau integritatea fizică, atunci se schimbă prioritățile și nu mai vedem clar valorile/lucrurile Împărăției.

Însă dacă dorim să fim în prezența lui Dumnezeu să avem pacea Lui, trebuie să acceptăm prețul renunțării la acest lucru vechi care aduce doar tulburare și să-l înlocuim cu învățătura Domnului. (Ați auzit că s-a zis: „Ochi pentru ochi, și dinte pentru dinte.” Dar Eu vă spun: Să nu vă împotriviți celui ce vă face rău. Matei 5:38)

Dacă nu vom înțelege că trebuie să ne ducem mântuirea până la capăt și că trebuie să creștem până la înălțimea staturii plinătății lui Hristos, dacă nu vom înțelege că în Împărăția lui Dumnezeu trebuie să trăim în neprihănire, să fim oameni ai păcii, îndelung răbdători, să avem dragoste, atunci vom mai păstra lucruri vechi care să ne ferească de necazuri.

Vom păstra o mică împotrivire, pentru ca atunci când suntem strânși din toate părțile să ne ușurăm viața, vom să păstra o mică viclenie, un adevăr pe jumătate, munca la negru, mita...

Însă pentru a intra în Împărăția lui Dumnezeu trebuie să vindem tot ce avem/ să

renunțăm la toate lucrurile vechi ca să putem cumpăra acea comoară/lucrurile noi cu care să le înlocuim pe cele vechi. (Împărăția cerurilor se mai aseamănă cu un negustor care caută mărgăritare frumoase. Și, când găsește un mărgăritar de mare preț, se duce de vinde tot ce are, și-l cumpără. Matei 13:45, 46; Căutați mai întâi Împărăția lui Dumnezeu și neprihănirea Lui... Matei 6:33)

Cel ce ia decizie pentru Împărăție, trebuie să se lase în mâna tare a lui Dumnezeu și El va lucra. El ne trasează calea care ne va duce la pace, la îndelungă răbdare, la dragoste... (De aceea și poate să mântuiască în chip desăvârșit. Evrei 7:25)

Acesta este un extras din broșura Nașterea din nou, disponibilă online gratuit în format .pdf pe <https://cuvantcurat.ro/resurse/nasterea-din-nou>